

Թաղակ Իւանէի եւ զաւակաց նորա Աւագին եւ Շահնշահի եւ Մարծպան որդի Սա(ր)գսի Թոռն Համ(ազատսպ)եանց յազգէ Մամիկոնեանց շինեցի զվանքս եւ զամէն եկեղեցիքս յիմ հայալ արդեանց եւ արարի ինձ տուն եւ դերեզմանատեղի եւ զաւակաց իմոց եւ ազգականաց եւ Ծա(ղկուն)ն որ էր իմ հայրենիք դանձադին արարի եւ Սէրեկադոմս աւերակ եր շինեցի եւ աւանդեցի եկեղեցոյս եւ յՈղջաբերդի այգի մեծ եւ զարդարեցի մեծագին պատուական սպասիւք խ(ա)չիւք եւ մասամբք եւ գրէնաւք եւ կարգեցի զԲ(2) աւագ բեմն պատարագել զԲ(բիստո)ս յիմ անուն անխափան զՋրաւրհնէք աւրն Մամաքան ամուսնո իմո արդ որ հակառակ կա գեղի կամ կոպարի խլիլ եւ հանել յեկեղեցոյս ազգի եւ մեր մեղացն պարտական եղիցի առաջի Ա(ստուծո)յ Կաէնի եւ Յուդաի մասնակից է : ՅԺԸ (318) հայրապետացն նզովեալ եղիցի եւ որ հաստատ պահէ զաւանդս ա...» :

(Էջմիածին, 1951, Նոյ.-Դեկտ., էջ 49-50 : Կրկնուած՝ Էջմիածին, 1951, Սեպտ.-Հոկտ. թիւէն, էջ 44) :

Թ Ի Ի 13

«Մեծ զաւթի երկու կամարածեւութիւնների մէջտեղը» .

«Ի թուին ՈՀԸ : (1229) Անուամբն Ա(ստուծո)յ, եւ Համլիլ, որդի [Սմպատա ,

յազգէ Համազասպանց, ետու մեծաւ յոսով յԱ(ստուա)ծածինս զԿիւռաչէն իւր եռանդամբ, մին արտ Լմն հոգի Կարմիր քարէն : Ով զայս, որ տուեր եմ, հանէ յԱ(ստուա)ծածնէս, [Յուդաի եւ կաննի նզովիցն տէր է, նզովս առցէ յԱ(ստուծո)յ եւ յամեն սրբոց : [Ես՝ Գրիգոր վարդապետ, առաջնորդ Սանահնիս, միա(բա)նաւք ընկալաք զՀամլիկան ընծայս եւ հաստատեցաք նոցա զամէն եկեղեցիքս պատարագ Բ(2) աւր Յոհաննու տաւնին յախնացքն, շարաթն աւրն Համլիկանն, կիրակէին՝ Մամաքան : Ով խափանէ զվերոգրեալ նզովս առցէ, որ կատարէ՝ աւրհնի յԱ(ստուծո)յ» : («Սանահնի...», Կարօ Ղաֆաղարեան, էջ 130-131) :

Թ Ի Ի 14

Դսեղի Բարձրաքաչի Սուրբ Գրիգոր եկեղեցւոյն արեւելեան պատին, դուրսի կողմը .

«ՈՋԸ (1239)

Ես Համլիլ որդի Սմբատա եւ Թոռն Համազասպա յազգէ Մամիկոնեանց կրկին միարանեցա իմ դերեզմանատանս եւ ամուսին իմ Մամքան եւ ետու յԱ(ստուա)ծածնինս տաւնական զԿարմիրքարն իւր ամէն եռանդով եւ հաստատեցին ինձ յիշատակ մատուռն մի զոր յիմ յանուն շինեցի եւ ետ ինձ հաւրեղարյր իմ Մարզպան որ անխ(ափ)ան մեր լինի պատարագն որ անդ լինի : Բ : (2) Մամքանայ արնեն ի շարաթն : Եթէ որ յիմոց կամ յաւտարաց մեծաց կամ ի փոքունց զգեղն խլէ կամ հակառակ կա եւ զմեր յիշատակն խափանէ Յուդաի եւ խաչահանացն մասնակից է ՅԺԸ հայրապետացն նզոված է : մեր ազգի եւ մեր մեղացն պարտական է առաջի Ա(ստուծո)յ եւ ես Տիրացու վ(ար)դ(ապետ) ամէն եղբայրութեամբ ընկալա զսոցա յոյսն եւ հաստատեցի արձանագրով որ կատարէ աւրհնի յԱ(ստուծո)յ ամէն» :

(Էջմիածին, 1951, Սեպտ.-Հոկտ., էջ 42 : Գ. Սարգսեանի «Բարձրաքաչի վանքը եւ նրա վիմագրութիւնը» :